



1-ső szám.

Január 1-jén 1870.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkel ellátva.
 Előfizetési ár: Egész évre jan.—decz. 6 frt., 6 hóra 3 frt., és 3 hóra 1 frt 50 kr.
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárnál.
 Kiadó-hivatal: Pest, barátok-tere 7-ik szám.
 Hirdetések díja: 1 hasábos petitsor 7. kr.

XXI. kötet.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram.

No csak mig izs utob-elüb utoliri embert megirdemlet kütüntetizs; magam izs megirtem, hogy kineveztetem valahara Toth Kalman barátomal együt — mak-fölsőnek. Pernaahajder kartyacsinyalo kiszitette magyar hazafiakbul kartyatuczatot, is megtisztelte benünket olyan hivatalokal, a miket egyikünk se remilete volna megkapnyi. Andrasyt Lonyayt kinevezet vörös disznonak, Eötvöst Mikot zöld asznak, Horvathot Gorovet tök kitszemnek (Bolond! Horvat maga nigy szem, Gorove monoklival három szem) Festeticsot Wenkheimot makk-tuznak; — azutan fölsőknek mindenfile kipviselőket, meg Kemin Zsigot, kinek muszaj Pesti Naplot olvasnyi keziben, no meg Czyraky Györgyöt grofot. Soha se nem hitem volna, hogy valaha Czyraky György grof ural együt legyek fölsőhazi tag! Persze mint alsóhazi tagok aztan alsóknak ot vanak Tisza Kalman, Ghyczy Kalman, Podmaniczky, Somsich et consortes. No bizom ere kütüntetizsre lehetem nagyon büszke. Makkfölső! Faerbliben praferentias

„sánta“ — Kiraly maga izs csak velem együt lehet „bellus musicus.“ — S mikor az in „szinem lett az adutt: mig minisztert is elütöm. — Csak azt szeretem, hogy ha mar Cziraky grofal jutotam egy rangba, de legalabb otanizs a „makverő“ valasban hagyta meg, mig grof otan izs a „zöldet“ kihivo cofessiohoz tartozik. — Igy lesz az ember nipszerü is halhatatlan. — Legalab kütüntetet kollegaimal együt meg van az a boldog öntudatunk, hogy hazai közönsig ijel-napal velünk foglalkozik is benünket tenyerin hordoz. Lonyay örülhet különösen, mert mindig pinzt lat! (a hol t. n. nem dioba jaczanak) Kar, hogy 48-as partnak izs otan nem szoritotak helyet, talan 4—8 ast?

Alazatozs szolgálja

Tallérossy Z.

Kukliné prédikációi.

No látod Kukli. A kollégád csak el tudta küldeni Rómába a feleségét, te meg már nem tudsz engemet elküldeni Rómába. — De hát ugy van az;

a míg az Palaestinát csókolgatta, az alatt te ide haza ki tudja miféle Tinákat csókolgattál? (Hogy mit keresnek én Rómában?) Hát mit ne keresnek? Ott most nagyban osztogatják az immaculata conceptio doctrináit, ki tudja, hol állnak meg veled? Aztán meg látnám azt a férfit, a kiről az van mondva, hogy ő az „erős szikla.“ (Hogy azt közelebb is megkaphatom, itt van Roche-fort, az is „erős szikla.“) No köszönöm az olyan erős sziklát: ezen még hajótörést is szenvedhetünk. Te Kukli én valamit gondoltam. A fiacskánk már szivarozik is! Ideje, hogy megházásítsuk. Ugy is rá marad a te mesterséged, az emberbőröcszervő vargaműhely. En azt gondolom ki, hogy annak az egyik csavargó Bour

billonnak a leányát vetetem el veled (De nagyot horkantottál erre a szóra! Miért?) Hát először is azért, hogy így a legnagyobb ellenségünket kényszerítjük, hogy a fiacskánk hosszú életéért imátkozék, s ha a fiacskánkra rátalál szakadni a ház, nem csak ötlet üti agyon, hanem az ellenségünk leányát is. S elvégre a publikum nem fogja azt mondani, hogy az apja büneért történt rajta ez a veszedelem, hanem az ipa büneért. (Mit mondasz? Hogy ha már a Bourbillon családba akarom a Lajkót házastani, hát vetessem el veled az anyjukat az Izabellát, akkor legalább nyithat veled gyémántkereskedést!) No csak látom, hogy nem lehet már veled okosan beszélni jobb ha alszol!

Mit irjak az „Üstökösnek“?

Mit irjak az „Üstökösnek“?
Én nem t'om, ha föl is kötnek!
Minden dolog oly unalmas;
S te, lantom, leginkább. Hallgass!

De minek is szóljon hurod?
Nem röpülsz; a földet turod.
Nem kérsz eget, beelégszel
A páratelt földi léggel.

Vagy azért szólj, hogy a honni
Nyersterményt fölszaporodni
Te is segéld egy rossz verssel?
Hadd el! ugyis nagy a verseny!

Nagy a verseny, sok a termék,
Árulják a czondrakelmét;
Minden ördögöt kiadnak.
Ki beveszi, vége annak!

Leteszlek lant: nem lantolok.
A Parnaszról ellantolok.
Napszámban targoncát tolok,
Irjon verseket a tulok!

Aztán nincs is több új anyag.
Mindent ki, s feldolgoztanak
A Dalárok, és Emilek,
A mibe volt egy kis lilek.

Legalább vón országgyűlés!
Jó bolond tárgy vón együlés!
De mikor a honatyák most
Elmentek a honanyákhoz!

Tudnék irni egy szatirát,
Ujévre köszöntöt: „Vivát“!
Lónyainak budget-hymnuszt,
Dalt, mely pápára ken kindruszt:

— — Szatyra nem tréfadolog,
Ha komolyan rá gondolok,
Mi sok ott a neveléses,
Honnan a hon vár jót, szépet...

Uj esztendőt köszönteni:
Inasgyerek is megteszi.
Házmester be ezzel állit,
Meg egy kék divatlap váltig...

Hymnuszt miért Lónyainak?
Csalhatatlanná lett minap!
S nincs zsebemben, csak egy árva
Lónyaiczipiczulácska!..

Főrendekről énekeljek?
Dijul meghuszonötölnek!
Festetics pénzét dicsérjem?
Még nyakamba jut egy érem!..

Nem tudom, ha föl is kötnek,
Mit irjak az „Üstökösnek.“
Még majd irnék olyan szépet,
Hogy igazán felkötnének!

Eugenia császárné és a bayadére.



A suez-i kanális ünnepélyeinél a vicz király belső termeiben bayadér-tánczokat is rendezett, melyen jelen voltak a wütembergi hercegnő és a porosz koronaherceg is. Mikor aztán a bayadérek táncza kezdett nagyon is szabadelvű mozdulatokba átmenni, az europai herceggasszony fölkerelkedett, hogy jó lesz már odább állni. Akkor lépett be a franczia császárné és utját állta a hercegnőnek s vissza ültette a helyére, s azt mondja neki: „óh mit? Mindent meg kell látnunk.“

Hymnus az „Üstökös“-höz.

Kóbor lovagja csillagos égnek! — Én
Lantom gyöngé szavát hallatom itt alatt,
Hegy dicsőítsen téged, óh nagy
Üstököse az Olymp urának!

Téged bájos anyád a lantos Erato
Mocsoktalanul fogadott méhébe
És szült Castalia forrásánál,
Szent Helikon ligetes virányin.

Néked a három gráciák mosolygtak
Bölcsödnél, látván már sokat ígérő
Farkadnak roppant terjedelmét
Melylyel egész eget át hidalsz majd.

Zengj hát lantom olyan dallamot ennyi sok
Érdemnek, mely fel költse magass Parnassz
Zsellérit, hogy méltán ünnepeljék
Üstökösök kopaszult fejedelmét.

Ne véld, hogy hajdan, hajban elég erős
Üstökzednek szála is el vészett; —
Mind fölszedték azt a muzsák s abból
Dics-koszorut fonogattak néked.

Ott, hol a tarkód homlokosodni kezd
Látom égi főd szent Glóriáját én,
Melyhez Phoibosz Apolló
Adta saját sugarának szebbjét.

Ah! ily frizurral ellenállhatatlan
Léssz te bizonytal, óh fellegi Don Juan!
És míg a szüzet meg hódítod,
A fias-tyuk epedezve vár rád.

Menj, — és hódítsd hát mint magyar Üstökös
A véghetetlen tér ragyogó hadát,
Hogy minden csillagnak lakója
Védje velünk sorakozva a Hon-t.

Irtam Karácson estjén 1869
érszemjéni mezei magányomban.

Fényes Dénes.

Egy kadencia, mely még sem kadencia.

Szás Béla „szabadelvűek“ versenyére.

Ez nem a költőtől úgy mondott satyra,
Csak a pénz-költőnek kéregető satyra.

Közvetítő javaslat a botbüntetés iránt.

Tekintetbe vévén, miszerint az iránt, vajjon
a botbüntetés eltörültessek-e, vagy pedig továbbra
is megtartassék? az országgyűlés két háza között
vélemény-különbség merült fel, — ha bár a jog-
egyenlőség rovására is, — hogy mind a két vélemény-
nek egyaránt „Rechnung tragoltassék:“ ezennel in-
ditványba hozom, legyen kinek-kinek az ő kívánsága
szerint.

Ennélfogva azokra nézve, a kik a botbüntetést
eltörrendőnek vélik: törültessek el; azokra nézve
pedig, kik a botbüntetést továbbra is fenntartandó-
nak látják: tartassék fenn.

Ama bizonyos csizmadia.

Még egy közvetítő javaslat.

Ajánlva — ingyen — a nemes városi atyáknak.

Önök nem tudnak megegyezni a felett, elhor-
dassák-e vagy meghagyják a koronázási halmot? Ez
iránt önök két ellenkező határozatot is hoztak ugyan-
egy ülésben.

Hogy a koronázási halom akadályozza a köz-
lekedést: az tény. Ebből az következik, hogy el kell
hordani.

Hogy a koronázási halom történeti emlék: az
is tény. Ebből pedig az következik, hogy meg kell
hagyni.

Hát ajánlok én önöknek egy módot, melyet
követvén, a kecske is jóllakik, a halom is meg-
marad.

Tekintsenek önök az incriminált halom tetejé-
ről a lánchídon végig Budára. Mit látnak önök?
Ugy-e az alagutat.

Ne hát már most a symmetria kedvéért is, de
azért is, hogy a közlekedést ne akadályoztassék, nem
különbön azért is, hogy a történeti emlék megma-
radjon: furják keresztül e történeti emléket s építse-
nek alatta — alagutat.

Ama bizonyos csizmadia.

Bucusóhaj a távozó év után.

Mit hagysz a nyakunkon?

S mit viszesz el tőlünk?

Meghagyod az inget,

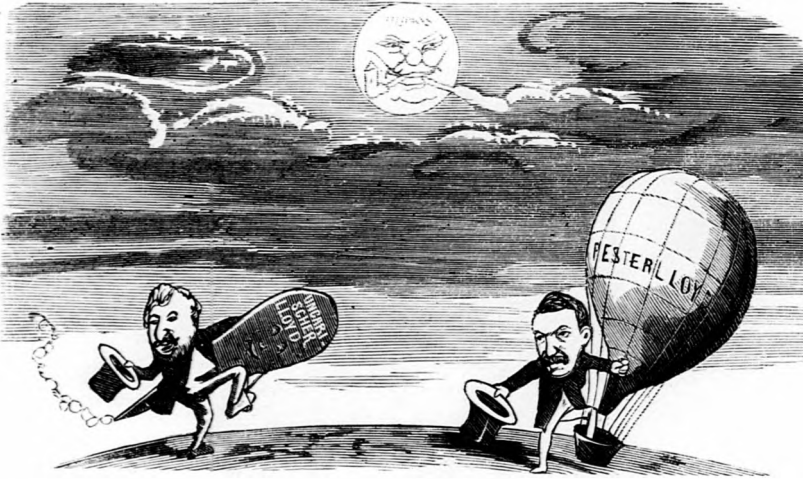
Elviszed a bőrünk.

Az ujkori kolossz.

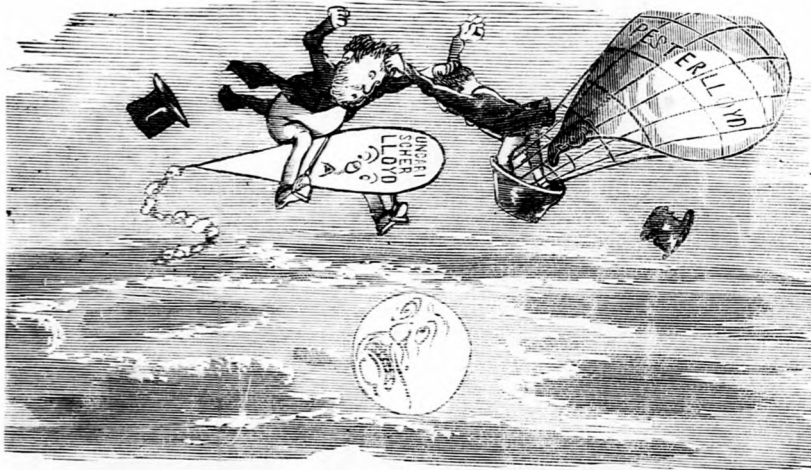


Egyik lába a tavalyi indemnityn, a másik lába a jövő esztendei indemnityn.

A hold körüli uti képek.



Ide ide, tisztelt publikum! én nyertem meg a szabadalmat Szent Dávidtól, a ki a holdnak kizárólagos hegedüse, hogy a holdat körül utazhassam. A ki velem jön, meglátja a holdat ingyen. Pester Lloyd (Da capo ungarischer Lloyd.)



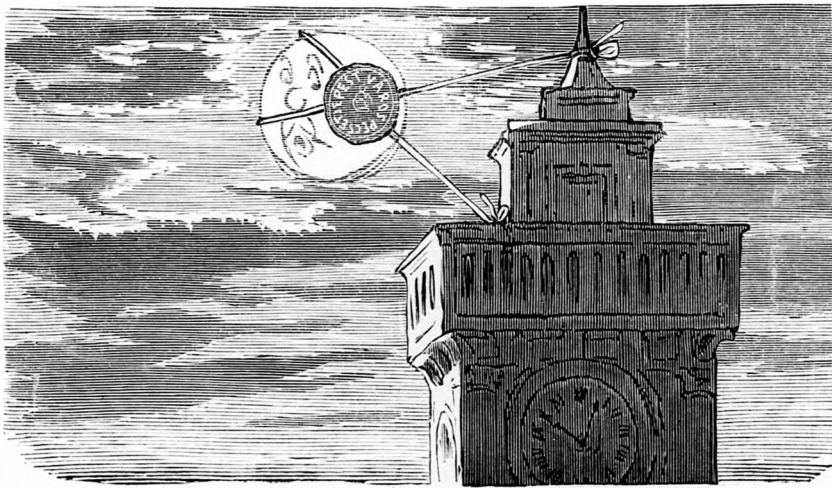
Elindulván a holdat körülutazni, a 'kéjutató Lloydok' összeütköznek és hajba kapnak.



Egyik sem akarja engedni a maga holdját. A hold a kétfelé repesztetés veszedelmében forog.



Mennek mind a ketten
Thaisz Elekhez, hogy azt a
másikat tiltsa el a holdtul.



Thaisz Elek városkapi-
tány a békés kiegyenlítés létre-
jöttéig lepecsételi a holdat, hogy
senki se használhassa, még a
városi utczavilágítás vállalko-
zója sem.



Kiegyeznek a Lloy lok,
hogy egyszerre közöljék a hold
körüli tazás históriáját Báró de
Manxtol: az egyik kezdje alul,
a másik kezdje felül.

Alkalmasint.

Duna Szerdahelyből írják az „Üstökösnek“, mint komoly dolgot, hogy november havában, nem különben deczember hó 17-én a somorjai postakocsi a pozsonyi országoton meggyuladt.

Az első előfordult esetben a kocsin lévő utasok szerencséjükre még jókor leugráltak és azok segítségével a pénzes láda és postaküldemények megmentettek, de a kocsi tisztára elégett.

A második esetben egy utas nő, ki csak akkor vette észre a veszélyt, midőn felső szoknyája lángot vetett, leugorván, nagy fáradsággal csak a testit tudta megmenteni, de a ruhája crinolinostól elégett.

A somorjai derék postamester az illető postalegényeket szolgálatából elűzte, kárhoztatván őket, hogy vigyázatlan dohányzásuk által történtek csodák, pedig szegények nem is voltak dohányos emberek.

Mínhogy tehát a legények nem dohányoztak, sem az utasoknál egy árva gyufa nem találtatott: más nem marad hátra, mind azon föltevés, hogy a kocsi a tüzes pósta lovaktól gyuladt meg.

Mit tesz ez:

— Honnan, hova pajtás?

— Megyek Zrinyiben Zrinyiből Zrinyi után Zrinyibe.

(Ez bizony azt teszi, hogy az illető magára vevén Zrinyit, a Zrinyi kávéházából elindult meg halálra Zrinyi- és Zrinyi-Adelsburg Zrinyi- és Zrinyi-sörházba pedig a Zrinyi-sörházba megy vasorátni.)

Interpellatiók az érsekújvári plébánushoz.

I. Minek utána ön azt prédikálja, hogy a mely asszony husért megy a mézárszékbe, forduljon vissza és vigye a pénzt a temlomba és dobja be a perselybe, tisztelettel kérdezzük:

hogy ha azután azon asszony éhen hal, eltemeti-e majd a plébános ur ingyen?

II. Mínhogy egyik tanításában felhozta, hogy volt hivei kakasokat, libát, kacását, tejet vaját, turót, tojást offeráltak a plébános ur gyomrának, interpelláljuk az iránt, hogy ha mi is követjük volt hivei példáját:

1 - m o. a plébános ur vagy káplánjai fogják-e csinálni a tojásokat?

2 - m o. mi akkor mit eszünk? mert a plébános ur tanításait be nem veszi a gyomrunk.

Beterjeszti

Több érsekújvári matrona.

Régi nóta, Königréczi dicsőségről.

— Hü, a ki felmarkolt! megállj fránya dalmát,
Különbén megeszlek, mint egy rosz vadalmát!
Igy szól a generál, hős a legjavából;
S rohan... hol ő elül, hol a dalmát hátul...

— Hü, a ki fölmarkolt! No ha meg nem állasz,
Hát kiéheztetlek. Éhen halsz meg, áll az.
Igy szól. És magának hozat eleséget.
A morlák el fogja... s éhségtül ő béget...

— A ki felmorlákolt, hitvány, rongyos népe.
Megvetlek. Lenézlek. Nem verekszem véled!
Igy szól a generál, s haza megy haraggva.
Azok meg siratják, hogy őket elhagyta.

Don Pedró Bajuszkádó.

- A. Mikor hozták be a krumplit Magyarországra?
B. Gondolom úgy 1760 körül.
A. De hát mit csináltak addig a tótok?
B. Törték a fejüket a feltalálásán.

Bécsi vicz.

- A. Tudja-e Herr Vetter, hogy Magyarországon nem fognak többet botozni?
B. Többet nem, csak annyit mint eddig.

Szentszéki bulla.

az „Üstökös“ minden rendű és rangú olvasóihoz.

Pro 1^o Azokra, a kik az „Üstökös“-re eddigelé praenumeráltak s most ezt megszüntetik,

Pro 2^o azokra akik az „Üstököst“ eddig sem hordatták s ezután sem szándékoznak hordatni; valamint

Pro 3^o azokra, a kik szándékoznak ugyan járatni, de még sem járatják:
anathema sit.

Notabene: a ki úgy prenumerál, hogy a pénzt nem küldi be: az ugyanazon tekintet alá esik, mint a ki nem numerál prae.

Minden ellenkezőleg cselekedendőknék teljes bünbocsánat igen, — de bucsu nem adatik.

Az Üstökös congregatiója
de propaganda fide.

Az „Üstökös“ magán-táviratai.

Sz.-Pétervár decz. 20. A czár egészségi állapota, mióta az orvosok azon tanácsát, hogy mértéktelenesen éljen, megfogadja: tetemesen megjavult. A vutki ára alább szált.

Páris decz. 25. Klerikális lapok rossz néven veszik, hogy a liberális lapok nyilvános kritika alá veszik Izabella spanyol exkirálynét. A liberálisok azon axiómiával takaróznak, hogy a hírlapoknak joga van bírálat alá venni a nyilvános személyeket.

Madrid decz. 24. Azon kötélt, melylyel királyt kellett volna fogni, megint elszakadt.

Pest decz. 31. A város tisztátalansági bizottmánya fölfedezte, hogy sülyedünk.

Róma dec. 26. A conciliumi tanácskozásokat nagyon gátolja a forradalmi párt csökönyös magaviselete. Nem akarják elismerni a pápa csalhatatlanságát. A rebellis püspökök a szélső balon ülnek; fejük Simor János Magyarország primása. (Ha már Simor is forradalmár: vajjon milyenek lehetnek Rómában a pecsovicsok?)

A Kisfaludy-társaság üléséből

Difficile est satyram scibere.

Szász Béla.

A francia képviselői immunitás.

azon alakban, a mint azt III. Napoleon előterjesztette, de a corps legislativ a papirkosárba vetette.

Nr. I. Ha valamely képviselő meggyilkolja saját atyját: a törvényhozó testület megkeresendő az iránt, hogy vajjon a képviselő a büntető hatóságnak kiadassék-e vagy ne? A törvényhozó testnek jogában áll a képviselőt nem adni ki.

Nr. II. Ha valamely képviselő a parlamentben szónokol s szónoklata hevében gyöngédtelen kifejezést vagy czélzást használ a császár, császárné, császári herczeg s az uralkodó ház bármely tagja ellen: a sergeant de ville rögtön álljon elő, csipje a gorombáskodót nyakon s hurczolja egyenesen a Bastille-ba.

Mi minden egy író szobája.

A minap egy fiatal író barátunknak látogatója érkezett.

Mint tetszik tudni, az írónak ritkán van több egy szobájánál s az a háló, ebédlő és dolgozó szoba. Bevezette tehát ebbe.

— Ejnye barátom, — szólt a vendég — de disznó meleg van ebben a te szobádban! Azt hinné az ember, hogy kemenczében van.

— Nem csuda — felelt az író — itt sütöm a mindennapi kenyereimet.

Gyöngyszemek.

Egy ur kijelenté, hogy az ő denevér lapját, bár az ujságstempli eltörtöltetett, ezután is úgy kell tekinteni, mint — megbélyegzett lapot.

Egy 2-ik Lessepsről beszélnek, ki a pesti sár-tengert össze akarja kötni az atlanti ocezánnal.

A „Magyar Állam“ oda nyilatkozott, hogy nem szeretett volna abban az időben élni, mikor Pythagoras nagyszerű tantételét feltalálta.

Egy pap pedig, ki elfogadta a Vogt tanát, a következő felvilágosítást adta tanítványainak:

„Valamint a majomból folytonos és fokozatos átváltozás utján ember lett: úgy az emberből is folytonos átváltozás utján idővel angyal lesz.“

Nemzeti színház.

Dráma-napon olyan átkozott az az orkeszter, hogy az ember szinte sajnálni kezdi, mért nem hagyta a fülét, bánom is én, akár a morlálkoknál. Azt beszél a világ, hogy ilyenkor minden muzsikns öcsét, fiát küldi maga helyett muzsikálni.

Már csak az kell, hogy a színészek is hasonló-kép tegyenek.

Borkoresolyák.

Haza ment az első évi theologus szünnapokra, kinek sógora helységi mester és nótárius volt, ez, kérdi a fiatal theologust:

— Micsoda feladatuk van a más világon az angyalok- és árkangyaloknak?

— Hát vigadozni, volt a felelet.

— Épen ellenkezőleg: lármázni; mert a mi punk a praefatióban így énekel: Angeli et archangeli, qui non cessant clamare quotidie.

Micsoda fábul van az isteni szék?

„Tunc“-fából, a 42 psalmusban így van: Sedes tua Deus, ex tunc.

Michael-nek hogyan van a comparativus és superlativusa?

Melchor, Melchisedek.

Bach uralkodása alatt, egy főtörvényszéki elnök, midőn ujoncz irásait német ortografiára tanította; a hány szó „b“ és „p“ betűvel előfordult, midannyiszor így kapaczitálta őket: p. o. an der Brücke sind schöne Palmen. Brücke, schreibt mann nicht mit o. p. q. „p“ sondern mit a. b. c. „b“ — Palme, schreibt man nicht mit a. b. c. „b“ sondern mit o. p. q. „p“.

Csalhatatlan pápa.

Már törvénybe teszik, hogy hát csalhatatlan a pápa.

A biz igen; mert már csalnia kit se lehet

Kényes kérdés.

Egy ötven krajczáros napdíjnak, a ki különben ügyvéd és jogtudor azt kérdi, alkalmazható-e nálunk a következő régi adoma?

— Egy érdemes francia tiszt, ki szerénysége miatt nagy szegénységben élt, elment egykor a hadügyminiszterhez, — s így szólt hozzá: —

— Monsieur! mit tenne ön, ha valaki önt gaz-embernek nevezné?

A miniszter, ezen meglepő kérdésre zavarral felelé, hogy ő azt a Bastilleba záratná kenyérré és vizre.

— Jól van! Én önt annak nevezem, hanem most ön is tartsa meg szavát, mert nekem vizem van, de kenyérem nincs.

A kenyér meglett.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — Szilágyi Virgil „Korszellem“ czimű felekezeti lapot indit meg. (Van kendnek valami észrevétele a czim ellen?) Az egész észrevételem az, hogy hiányzik egy accentus az „o“ fölé.

— — (Ki az a Mathieu bibornok?) Az egy francia pap, a ki annyira megharagudott azok miatt, a mik most Rómában történtek, hogy e kiáltással: „nem zsinat ez, hanem inquisitio“ hátat fordított az örök városnak s elment egyenesen Nápolyba. (A hol most az eretnekek anti-conciliumot tartanak?)

Aligha nem, csakhogy a paplapok úgy szeretnék eltussolni a dolgot, hogy haza akart menni, hanem eltévesztette a vasutat s úgy jutott Nápolyba.

— — Egy olasz ujság kiszámította, hogy 1859 óta, tehát tiz év alatt nem kevesebb, mint száz millió forintára Péterfillért küldtek a pápának. Ez éppen annyit tesz ki, mintha százezer népiskolát küldtek volna neki.

— — Azt írják a lapok, hogy ez idő szerint tizenhat bibornoki kalap üres. Mintha bizony a többiben volna valami!

— — (Napoleon is, hallom, hogy a csalhatatlanság mellett van.) Kérdezné ki csak a feleségit!

— — (Hát a dalmatak nagy része letette a fegyvert.) Az ám. Bizonyosan kétségbe estek. (Mi felett?) Hát a felett, hogy elteszik helyéről az ellenök működő osztrák generálist.

— — De már csakugyan béke lesz a világon: (Hogy hogy?) Hát ugy, hogy Franciaországban Ollivier lett a miniszterelnök s megcsinálja az olajfa-minisztériumot.

— — (Ki kapott legszebb Kristkindlit ez idén?) Bizonyosan a nápolyi ex-király, mert annak éppen Karácsony estéjén szült egy kis ex-hercegnőt a felesége. (Jó volna oda egy kis ex-trónus, azt hiszem.)

— — (Hát azt hallotta-e kend, hogy Amerikában Bostonban egy leányt mutogatnak, a kinek két feje van: az egyikkel haragszik, a másikkal mosolyog, az egyikkel gorombaságokat mond saját magának, a másikkal leviczczeli saját gorombaságait?) Hát nyelve is kettő van? (Hát persze!) No tisztelem én akkor azt a férfit, a ki ennek a leánynak férje lesz.

A d o m á k.

— Hogy ivagytok? kérdé egy falusi asszony a másiktól?

— Ó, mi nagyon jól vagyunk csupa mulatságban élünk, most legközelebb vasárnap tartottuk lakadalmamat, szerdán pedig a keresztelőt is ellaktuk.

— Meddig maradt Ádám a paradicsomban, mielőtt vétkezett volna? kérdé egy nő férjétől.

— Mig egy asszony került hozzá, — felelé a férj. —

— Ádám és Éva voltak a legboldogabb házastársak, mondá egy ur egy társaságban.

— Miért? kérdék tőle mindnyájan.

— Azért, felelé ő, mivel Ádámnak nem volt házi barátja, Évának pedig nem volt napa-asszonya.

Levél Katároból.

Isten velünk!

December 20.

Kedves apám, anyám, és hugom Böske! nem különben hozzád is szölok kedves sógorom Kiskocsis Danijózsep, ne nehöztejj érte, hogy tegétemi levelemben nem emléköztem meg rulad.

Nincs egy nyugodalmas szempillanatom se, ezlevelet is ugy iratom apámmal az frájter Mátyással; tagraverttül czapistrángig, ha nem esik az áporosó, taknyos egerekre czélzás van, vagy tirarézzunk, másnap már megint silbakolni hajtának és emellett megkivánik a tiszturak, hogy az risztung oly tiszta legyen mint a Kirisztus balszeme, különben könnyen dutyiba teszik az embert.

Az gyenyerarist felablézőlták, no de eben gubát cseréltek. Arsberg csak mint czukitál marad itt, miután nem stand neki a digákat annyira hozni, hogy fegyvereiket abfírolják.

Tegnap egyhete tórispektiós voltam az ispitátánál, rá akart itt beszélni egy maródi, hogy gyűjkek be én is kiheverni magamat, ha semmi bajom nincs hát spekuláljak — „igyak farbát, vágjam a könyököm a falba mikor az arcz vizitáli az maró-

diakat és kenjem be a nyévem timsóval, az arcz mindjárt be küld, még a torózsákomat is megfűstölteti,“ utóbb még ki is szuperálhatnak.

De hisz jó jár a német! hogy én frajbélig bemegyek és meggyékoltassam magam, inkább szolgállok furt Krisz usig.

Mutkor nehézségre vótam a czukk nevibe, hogy menázsira csak mindig rizza zupa van s lehetne már egyszer granatmars, vagy bizsi is, erre a kapitány megmérgesedett, össze miczfikezett.

Tisztöltetem és az uristentül áldást kívánok és maradok édös rokonytok tovább is.

Johan K.

cs. k. köztüzét az őrezherczeg
Francz Károly regementyibe.

Ehhez következő műszótár járul:

Tegétem. dráva mell. tájszó = multkor. Apám = azon öreg katonát hívják így, kit a fiatal katona mellé fektetnek, — oktatóul. Taknyos egerkre czélzás = tak-tisches exercieren. Dutyi = aristom. Czukitál = zugeheilt. Spekulálni, baka műszó = betegséget szinlelni, Frájbélig = freiwillig. Nehézség = Beschwerden. Rizzaszupa = rizzleves. Granátmars = tésztanemü. Bizsi = bab.

Paprika Jancsi szinpada.



Kinek tetszik szép közös lobogó? gyönyörű tarkabarka!



Bobrói választó. Nem kaphatnék egy zsebkeszkenőre valót abbul a sapka portékábul.

— Elmígy! vagy meglülek ezzel a röffel.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAIMÓR.

Lakása: Stáció utca 8. szám alatt.

Pest, 1870.

Nyomat. az „Athenaeum“ nyomdájában.

(Barátok tere 7 ik szám.)

Rajzolja:

JANKÓ.

Metszi:

POLLÁK.

Legalkalmasabb ujévi ajándékok.

Az 1864-ki állam-sorsjegyek 1868. szeptember 1-sői huzásán 50,000 frt nyeremény egy nálam vásárolt igérvénynyel eszközöltetett.

A Baden nagyhercegségi 35 frtos sorsjegyek f. é. mart. 30-ki huzásán egy nyeremény 4000, egy 100 frttal ezüstben, valamint számos jelentékeny nyeremény, nálam vásárolt eredeti sorsjegyekkel eszközöltetett.

Az amsterdami iparpalota kölesőnének f. évi június 1-jén történt kisorsolásán a harmadik főnyeremény 5000 frttal egy nálam vásárolt eredeti sorsjeggyel eszközöltetett.

Bátor vagyok a t. cz. közönséget figyelmeztetni, miszerint én társasjátékokat rendeztem az Ausztria és Magyarországon engedélyezett:

100 darab badeni elsőbbségi sorsjegyre
 100 „ braunschweigi 20 talléros sorsjegyre } 100 résztvevővel.
 100 „ finnországi 10 talléros sorsjegyre

A Baden nagyhercegségi sorsjegyek elsőbbségi adósságot képeznek, s egészben véve még csak 15 évig játszanak, évenként négyszeri huzással,

40,000, 35,000, 10,000, frt.

főnyereménnyel ezüstben. Még a legcsekélyebb nyeremény is 63 frtra emelkedik ezüstben, azaz 68 osztr. ért. frtra.

A legközelebbi huzás már 1870 febr. 28-án fog megtörténni.

A Braunschweig hercegségi 20 talléros sorsjegyeknek az idén 6 később pedig évenként 4 huzása lesz,

80,000, 50,000, 40,000,
 30,000, 10,000, tallér

főnyereménnyel. A legkisebb nyeremény 40 tallér, azaz 60 frtra emelkedik, valóságos ezüstben.

A legközelebbi kisorsolás már 1870. február 1-jén fog megtörténni.

A megalapított s országosan biztosított finnországi 10 talléros sorsjegyek vasuti tartozást képeznek, évenként általában két huzásuk van,

40,000, 25,000, 15,000 fallér

főnyereménnyel. A legkisebb nyeremény 20 tallér, azaz 30 frtra emelkedik ezüstben.

A legközelebbi huzás már 1870. febr. 1-jén fog megtörténni.

Valamennyi nyeremény minden adó alól fel van mentve.

Hogy pedig a nyeremény-tér a t. cz. résztvevőkre nézve még inkább emeltessék, mindegyik társasághoz 6 darab kihuzott badeni sorsjegyet adtam, a nélkül, hogy a társasági részjegy ára felemeltetett volna, melyek már a f. évi december 31-én tartandó számhuzásnál multhatatlanul nyerni fognak.

A társasági részjegyek ára egymásutáni havi-részjegyekben fizetendő, melyek közül az első részlet 15 frt, a többi pedig havanként 5 frt.

A befizetés ideje alatt minden résztvevő 29 huzásra játszik, s a nyeremény-tér még emelkedik minden egyesre nézve az által, hogy a legkülönbözőbb sorozatok kiválasztására a legnagyobb gondot fordítottam. Az utolsó részlet lefizetése után minden t. cz. részvevő 3 eredeti sorsjegyet kap, és pedig:

egy bádenit, egy braunschweigit és egy finnországit.

Minden részvevő beléphet a társaságba, a nélkül, hogy a többiekkel törődnék.

Az előbb teljesített részletfizetések 6% kamat kárpótlásban részesülnek, s az illető eredeti sorsjegyek a hátralékos részletes befizetése után bármikor is kifizetnek.

FUCHS H.

Pest, Fel-Duna-sor 8. szám a tőzsdével rézsut átellenben.

Vidéki megbízások, teljes utánvét mellett is, még a beérkezés napján, a legnagyobb pontossággal teljesíttetnek, valamint a huzási jegyzék is a huzás után rögtön megküldetik minden részvevőnek, minden díj nélkül.